

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Boris McCutcheon & The Saltlicks

Saturday 11 Apr 2015

Regelmatig laten we de droge woestijnwind waaien door Lage Vuursche. Het werd weer eens tijd. Hun laatste optreden deed alle vorige keren bijna vergeten. Wat waren ze in bloedvorm! "Might Crash", is het laatste album wat volledig aan de gespannen verwachtingen vol doet. Garantie voor een mooie avond!

Finally some rain!

Dat waren de eerste woorden van Boris, na de kennismaking en eerste uitwisseling van zoenen, hugs etc. die horen bij een weerzien met goede bekenden die je graag terug ziet. Hij vertelde dat het wel leek of het alleen maar heter en droger werd in New Mexico. De afwisseling met het frisse Nederlandse voorjaar en zelfs wat regen, vond hij een aangename onderbreking. De Saltlicks zijn een flexibel team, die inspringen en mee touren op de wijze die het beste uit komt zowel logistiek als muzikaal. Vorige keer ontbrak Susan en dat was gelegen in het feit dat die keer was uitgeroepen tot: "Boys Tour", en daar horen nu een maal geen dames bij. Het gesprek hierover aan tafel leverde enkele anekdotes en bijna cliché verhalen op over hoe boys tours altijd snel verworden tot een bende in omgangsvormen en dergelijke. Er is dan een vrouw nodig om de boel in het gareel te houden. Deze keer reisde naast Susan ook manager Melissa mee om bij te dragen aan een goede balans tussen mannelijke en vrouwelijke input bij de tour.

Boris, Brett en Susan hadden er zin in! Terug op een podium waar zo'n beetje hun Nederlandse carrière is begonnen. Een groot assortiment van snaren instrumenten zorgden voor een solide

weefsel voor de stem van Boris en in de close harmonies van Susan en Brett. Boris heeft geen bijzondere stem zijn lichte hese voordracht en rafelrandjes zorgen voor de emoties en zeggingskracht van de songs, dit aangevuld met de stemmen van de andere twee vormden een mooi geheel. Boris is geen groot verteller, hij lijkt vaak wat onhandig en vast te lopen in zijn introducties en laat het ook vaak maar zitten. In de spaarzame intro's neemt hij ons mee in zijn wereld. "Off the grid", of wel zo afgelegen wonen dat je voor je eigen elektriciteit moet zorgen. Zijn verhaal over de wisseldiensten die de kleine gemeenschap er op na houdt om de kinderen naar school te brengen, een flink aantal miles de berg af, benadrukt alleen maar hoe Boris en zijn gezin wonen in dat kleine plaatsje in New Mexico. Het enige wat hij eigenlijk mist zijn de kersen, die in de diverse boomgaarden welig groeien in zijn geboortedorp aan de oostkust. Maar daar komt hij nooit meer omdat ook zijn ouders zijn verhuisd naar New Mexico. De nostalgie naar dat leven komt tot uiting in de nog niet gereleasete song "Cherry Lane", de plek waar hij overigens ook zijn vrouw voor het eerst heeft ontmoet. Hier is de poet aan het werk, zoals Boris eigenlijk begonnen is, alvorens zijn gedichten op muziek te zetten. In enkele zinnen die zoveel zeggen binnen de beperkingen van het idioom van een song dat verraadt de ware schrijver.

Bij Boris zijn muziek en voordracht ligt wel het gevaar van een zekere eenvormigheid op de loer, vanavond werd dat voorkomen door het gevarieerde en spetterende gitaarwerk van Brett. De brandnieuwe song: "The day before the 4Th of July", maakte grote indruk op het publiek en was Boris op zijn best. Het publiek dwong nog een extra song af voor de break, iets waar Boris snel en kordaat op reageerde met; "Okay", kort overleg met Brett en Susan en we werden getrakteerd op weer een nieuwe song. De tweede set liet ons kennismaken met de filmische impact van Boris zijn muziek in de instrumentals; "The road to Canconito". Alweer een nieuwe song: "Poor tied hands", was een juweeltje wat de afgelopen weken al veel te zien is geweest op de sociale media. We maakten kennis met de wereld van de strippers in "Peeler". Het publiek nam geen genoegen met een afscheid zonder toegift en dat werd ruimschoots beloond door Boris en zijn Saltlicks. We kregen de klassieker van Townes, die ondanks dat we 'm al eerder hadden gehoord, nooit verveeld. Iets wat bovendien de in het geheel aan Townes opgedragen album van Boris weer in herinnering brengt. Het publiek beloonde de band met een staande ovatie. Toen was het alweer tijd voor afscheid van oude bekenden. Altijd een moment van gemengde gevoelens, met uitwisseling van gegevens, wanneer zien we elkaar weer? En andere rituelen die hier mee gepaard gaan. Kom gewoon weer terug naar het land van de verfrissende regen!

1.Bad Road, Good People

2.Booze Farm

3.Off The Grid

4.Might Crash

5.Blacksmith

6.Green Wish

7.Acequina

8.Gila

9.A Week Before 4th Of July [unreleased]

10.Mag Pies Die [unreleased]

- 1.Lover, I'm Taken
- 2.Volcanic Wind
- 3.The Road To Canoncito [instrumental]
- 4.Harmless Yellow Leaves
- 5.Pony Ride
- 6.Poor Tied Hands [unreleased]
- 7.Peeler
- 8.Loren Wise
- 9.Cherry Lane [unreleased]
- 10.Waiting About To Die [Townes Van Zandt]
- 11.Standin' So Still

All tracks by Boris McCutcheon except where noted

Boris McCutcheon |vocals, acoustic guitar, mandolin, harmonica, electric guitar

Brett Davis |banjo, electric guitar, pedalsteel, vocals

Susan Holmes|upright & electric bass, vocals

www.borismccutcheon.com